

P R Á V N Í M O N O G R A F I E

Unikátní monografie JUDr. Pavla Loutockého, Ph.D., BA (Hons) je zaměřena na vymahatelnost práva pomocí online mimosoudního řešení sporů. Monografie čtivě a systematicky vymezuje pojem online mimosoudního řešení sporů a nástroje, které využívá; porovnává český právní řád především s právním řádem Anglie a Walesu a zkoumá možnosti propojení online mimosoudního řešení sporů se soudními mechanismy. Samostatnou kapitolou jsou i konkrétní možnosti online mimosoudního řešení sporů a jejich podrobný rozbor – unijní režim pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů online, rozhodování sporů o generická doménová jména nejvyššího řádu a případ eBay a rozhodování sporů prostřednictvím uzavřeného a komplexního online mimosoudního řešení sporů. Jednou z hlavních výzkumných otázek, kterou monografie řeší, je pak představení a analýza jednotlivých parametrů, které jsou zásadní pro vhodné fungování systémů poskytujících online řešení sporů.

smarteca

Kniha je dostupná také
v ASPI a jako e-kniha

P R Á V N Í M O N O G R A F I E

Vymahatelnost práva pomocí online řešení sporů

Pavel Loutocký

 Wolters Kluwer

Vzor citace:

LOUTOCKÝ, P. *Vymahatelnost práva pomocí online řešení sporů*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2020, s. 232.

Recenze: Mgr. Ing. Zbyněk Loebel, LL.M.

Právní stav publikace ke dni 1. 1. 2020

© JUDr. Pavel Loutocký, Ph.D., BA (Hons), 2020

ISBN 978-80-7598-752-5 (brož.)

ISBN 978-80-7598-753-2 (e-pub)

ISBN 978-80-7598-754-9 (mobi)

www.wolterskluwer.cz

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
právní fakulty MU
Pr-1785a / 175205

OBSAH

O autorovi	VII
Seznam použitých zkratk	VIII
Předmluva	XIII
1. Úvod	1
1.1 Cíle monografie	3
2. Problém s řešením sporů na internetu a vymahatelností práva	5
2.1 Alternativní mechanismy jako pragmatický přístup k řešení sporů v <i>online</i> prostředí	7
3. Online dispute resolution (online řešení sporů)	17
3.1 Definice <i>online dispute resolution</i>	19
3.2 Metody <i>online dispute resolution</i>	25
3.2.1 <i>Online</i> negociace	26
3.2.2 <i>Online</i> mediacce	27
3.2.3 <i>Online</i> rozhodčí řízení	28
3.2.4 Nezávazné (kvazi-závazné) <i>online</i> rozhodčí řízení	29
3.2.5 Soudní rozhodování (v rámci ovlivnění ODR)	31
3.3 Charakter sporů typicky řešených v rámci <i>online dispute resolution</i>	33
3.4 Efektivní napojení na definiční autoritu jako podmínka pro funkčnost <i>online dispute resolution</i>	36
3.5 Privátní donucovací mechanismy jako klíčový aspekt vymahatelnosti v rámci nezávazných forem <i>online dispute resolution</i>	40
3.5.1 Nepřímé donucovací (samovymahatelné) mechanismy	41
3.5.2 Přímé donucovací (samovymahatelné) mechanismy	43
3.6 Dílčí závěr	45
4. Identifikace klíčových parametrů pro nastavení funkčního modelu mimosoudního <i>online dispute resolution</i>	47
5. Právní rámec mimosoudních forem <i>online dispute resolution</i> dle české a anglické právní úpravy	51
5.1 <i>Online dispute resolution</i> v české právní úpravě	52
5.1.1 Právní úprava <i>online</i> vyjednávání (negociace) mezi stranami ...	55
5.1.2 Právní úprava <i>online</i> mediacce	58
5.1.3 Právní úprava <i>online</i> rozhodčího řízení	61

5.1.4	Zhodnocení české právní úpravy	68
5.2	<i>Online dispute resolution</i> v právu Anglie a Walesu	69
5.2.1	Právní úprava <i>online</i> vyjednávání (negociace) mezi stranami	72
5.2.2	Právní úprava <i>online</i> mediace	74
5.2.3	Právní úprava <i>online</i> rozhodčího řízení	76
5.2.4	Zhodnocení anglické právní úpravy	82
5.3	Exkurz do mezinárodní úpravy <i>online dispute resolution</i>	83
5.4	Dílčí závěr	86
6.	Vybraná řešení <i>online dispute resolution</i> a jejich zhodnocení	89
6.1	Unijní režim pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů <i>online</i>	89
6.1.1	Směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů	92
6.1.2	Nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line	95
6.1.3	Zhodnocení unijního spotřebitelského <i>online dispute resolution</i> ..	97
6.1.4	Implementace unijního režimu <i>online dispute resolution</i> do českého právního řádu	105
6.1.5	Implementace unijního režimu <i>online dispute resolution</i> do právního řádu Anglie a Walesu	110
6.1.6	Dílčí závěr	116
6.2	Rozhodování sporů o generická doménová jména nejvyššího řádu	120
6.2.1	UDRP jako praktický příklad <i>legis informaticae</i>	121
6.2.2	Zhodnocení rozhodování sporů o doménová jména	126
6.2.3	Dílčí závěr	133
6.3	<i>eBay</i> a rozhodování sporů prostřednictvím uzavřeného a komplexního <i>online dispute resolution</i>	137
6.3.1	Funkční propojení <i>online dispute resolution</i> s reputačním systémem a přímými donucovacími mechanismy	138
6.3.2	Zhodnocení řešení poskytnutého aukčním domem <i>eBay</i>	146
6.3.3	Dílčí závěr	151
7.	<i>Online dispute resolution</i> jako inspirace (asistence) pro soudobou justici a úvahy nad <i>online</i> soudy	155
7.1	Nedostatek efektivity státních rozhodovacích mechanismů při využívání moderních technologií	156
7.2	Hledání ideálního schématu propojení <i>online dispute resolution</i> a soudního rozhodování (<i>online</i> soudy)	158
7.3	Dílčí závěr	164
	Závěr	165
	Summary	175
	Obrazová příloha	179
	Seznam použité literatury a zdrojů	187
	Věcný rejstřík	215

O AUTOROVI

JUDr. Pavel Loutocký, Ph.D., BA (Hons) zajišťuje právní vědeckou činnost a aplikační spolupráci v rámci Centra vzdělávání, výzkumu a inovací v informačních a komunikačních technologiích (CERIT) na Fakultě informatiky Masarykovy univerzity, při přípravě a realizaci strategických projektů pro rozvoj vzdělávací a výzkumné infrastruktury v oblasti ICT, spolupráci s průmyslem a transfer technologií se zaměřením na kyberkriminalitu, kyberbezpečnost a ochranu kritických informačních infrastruktur. Je odborným pracovníkem a lektorem na Ústavu práva a technologií na Právnické fakultě Masarykovy univerzity, vyučuje také na Fakultě elektrotechniky a komunikačních technologií Vysokého učení technického v Brně. Hlavními oblastmi, kterým se věnuje kromě tématu *online* řešení sporů a jeho automatizace, je problematika elektronické identifikace, kyberbezpečnosti a kyberkriminality, *online* ochrany spotřebitele, *online* platform, elektronické kontraktace, doménových jmen, ochrany duševního vlastnictví, ochrany *software*, elektronických dokumentů, eJustice a eGovernmentu či mezinárodních aspektů souvisejících s těmito oblastmi. Úspěšně dokončil roční studia na *University of Abertay, Dundee* ve Skotsku a doktorské studium na Ústavu práva a technologií na Právnické fakultě Masarykovy univerzity. V minulosti mimo jiné vedl právní oddělení Centra pro transfer technologií Masarykovy univerzity. Od roku 2012 je pravidelným členem vybraných pracovních skupin fungujících v rámci Komise OSN pro mezinárodní obchodní právo (UNCITRAL). Působí rovněž jako externí lektor na *Queen Mary University of London*.

Řád Rozhodčího soudu při HKAK

Řád Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

Subjekt alternativního/mimosoudního řešení sporů

Subjekt alternativního/mimosoudního řešení sporů definovaný směrnicí o alternativním řešení spotřebitelských sporů

UDRP

Uniform Domain-Name Dispute-Resolution Policy

UDRP Rules

Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy

UNCITRAL

The United Nations Commission on International Trade Law

WIPO

World Intellectual Property Organization

Working Group III

Working Group III: Online dispute resolution – pracovní skupina zřízená United Nations Commission on International Trade Law

Youstice

Privátní poskytovatel ODR *Youstice*

Youstice Pravidla pro online řešení sporů

Pravidla pro řešení sporů *online* s využitím privátního poskytovatele ODR *Youstice*

PŘEDMLUVA

Tato monografie je zaměřena na vymahatelnost práva pomocí *online* mimosoudního řešení sporů. Pragmatickým důvodem pro vznik *online* řešení sporů (ODR) byla zejména absence adekvátních způsobů pro řešení sporů v *online* prostředí, jelikož státní mechanismy nedokázaly vhodně na takové spory reagovat. Postupným vývojem však ODR poskytlo nástroje, které jednak nejsou aplikovatelné jen v oblasti mimosoudního řešení sporů, jednak jejich prostřednictvím nejsou rozhodovány jen spory vznikající v *online* prostředí.

Monografie v úvodu vymezuje pojem ODR a jeho konkrétní specifika, jakož i nástroje kterých využívá. V další části se zaměřuje na porovnání českého právního řádu a právního řádu Anglie a Walesu vzhledem k jejich odlišným přístupům k mimosoudnímu ODR. Zde je také krátce rozebrána mezinárodní právní úprava ODR. Poté jsou podrobeni rozboru a kritice tři vybraní poskytovatelé ODR. V závěru jsou zkoumány možnosti propojení mimosoudního ODR se soudními mechanismy pro celkové zvýšení efektivity problematiky řešení sporů (nejen) v *online* prostředí a vznik *online* soudů, které vycházejí ze zkušeností z využívání ODR a aplikují nástroje a metody v rámci *online* mimosoudního řešení již existující a dostupné.

Hlavním cílem monografie je stanovení základních parametrů, které budou sloužit pro posouzení vhodného fungování vybraných poskytovatelů ODR. Tyto parametry by měly identifikovat podstatné složky ODR. Jejich vyhodnocení v závěru monografie by mělo posloužit jako inspirace, jak vhodně nastavit efektivní ODR systém a jakým způsobem jej konstruovat. Dílčím cílem pak je závěrečná úvaha o budoucnosti ODR v rámci soudního rozhodování a využívání *online* soudů.